

Eva COSAC

CONNECTARTS
NOTE

Copilul râde:
„Înțelepciunea și iubirea mea e jocul!”
(Lucian Blaga – „Trei fețe”)

Eva COSAC

CONNECTARTS
N O T E

bei și mănânci și bei și mănânci ups cazi
te întorci ups te ridici te așezi și eu dorm
cânți plângi ce ne desparte
vrei să o fac de ce de ce de ce
nu o să pot să îmi dezlipesc mâinile de corp
mâzga asta caldă o să se răcească
dacă mă trag de picioare eu am voie să țip
dacă nu mă ții în tine o să țip tot drumul
cum adică
de unde încep și care e sfârșitul
capul meu iese încep să țip
ce voce am ce voce am
ține-mă de ce îmi dai drumul
noi două mâncăm și bem și ups cădem
mama cum mai adormim noi două
eu nu însemn nimic
ești o minune
cum
arată ca o broscuță
uau de ce pentru ce uau

cover din viermi de mătase genunchii mei înfundați
spumos dulce scame amare
cutia mea moale urcă-te cu mine
există un colț care o să ne sugă în întunericul moale albastru
pune capacul miroase frumos așa miroase casa mea
clanța de la ușă are mizerie maro ca un piure înăuntru o să îl scot eu
rochiile de mireasă pentru nunta mea cu doctorul
iepurele ăsta pe care apeși și plânge o să se întoarcă cu fața
la fel și omul din tablou care merge spre munte
apăs doar din când în când ca să îmi amintesc ce înfricoșător e
în oja asta aurie cu sclipici eu o să fac baie și brățările astea cu apă și sclipici
o să am voie să le tai în camera mea când ne mutăm

ce pot să fac, cum trebuie să mă comport ca ea să nu sufere niciodată? e oare posibil?

m-au atins din greșeală cu bisturiul în stânga sau dreapta capului

o cameră cu perdele prin care intră lumina foarte ușor

dorm în mijlocul patului, mama ține în fața feței mele o oglindă

se aburește, mama adoarme

tata mă ridică într-o cutie de carton în fața oglinzii

când doarme îl desenez pe tot corpul cu carioci și îi prind în păr clame cu flori mari

are treabă mai târziu

din telecabină văd alb

mergem să îmi iau pastila de la hotel

o să ne întoarcem și o să mă joc cu lopețile în zăpadă

tata țipă și dărmă pastila pe jos

aș vrea să mă uit la mâinile mele și să mă distrez

ce bine e să alergi pe hol cu periuța roz și prosopul barbie țipând

ajută-mă să aprind lumina

zi-mi ceva frumos

trandafir roz cu sclipici

încă ți se pare frumos și încă mă iubești

dar nu

nu e posibil

de ce ar vrea cineva să se uite la mâna mea
să mă mângâie pe față
să mă protejeze și să se întoarcă atunci când îmi dau bluza jos
de ce nu ar vrea să mă găsească pe jos foarte murdară de noroi
să fiu un animăluț foarte rănit
să nu scot niciun cuvânt
doar bebelușii merită să fie ținuți în brațe
pupați pe toată fața

aș vrea să fi mâncat de mult mai multe ori roșii cu brânză când mă strigai
tu spuneai că e frumos când scrii de mână să nu ridici deloc creionul de pe foaie
ce m-am speriat când te-am auzit scâncind în noaptea aia
am aflat abia la final și mi-a venit să vomit

familia mea împreună de crăciun
lucrurile au început să se clarifice odată cu ornamentele stricate
globurile imense sparte moșul în mărime naturală cu voce macabră
spectacolul meu în sufragerie
de revelion am pus ultima masă
un strat subțire de zahăr deasupra puroiului
un animăluț foarte rănit
nu scot niciun cuvânt

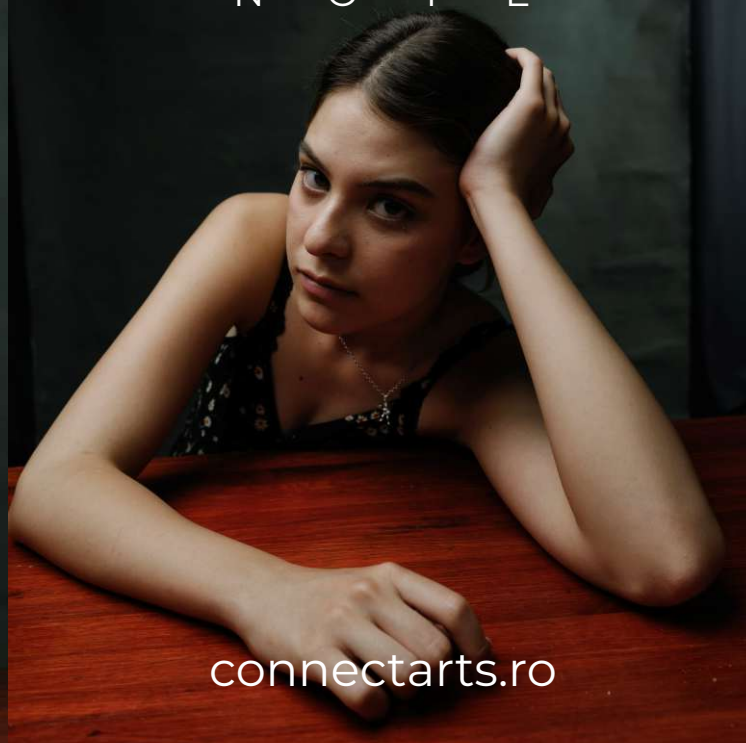
o mașină care m-a spulberat o apă violentă un om rău
și totul se mișcă la fel ca înainte
tu ești singura care va plânge și asta îmi ajunge
de ce nu pot să mă zbat la despărțire
în primăvara aia am fost abandonată la fel
cum o să mai adormim noi două mamă
dacă nu pot să rămân
trei sute de raze țipătoare
e liniște în casă
iarba de sub piscina din grădină o să putrezească
cât timp noi o să țipăm în apă la umbră
și eu o să mă scufund râzând

© ConnectArts – Note | 2021
Un proiect al Asociației Culturale ISVOR
Foto: Florin Ghenade

CONNECTARTS
NOTE

connectarts.ro

